

Het voorlaatste perron.

Zo gaat dat, de bladeren beginnen te vallen. Herfst alom. Het is nog even te bekijken, of het met treinen nog wel gaat.

Zo was Rijswijk op het programma, maar de heenreis stond niet in verhouding met de terugreis. OVT, dat was ongeveer het programma wat de trein maakte naar Rijswijk. Een koffie, niet eens opgedronken.

Tja, zo gaat dat een staartje met vroege vogels, OVT deze keer met wederom mooie onderwerpen: maar het werd me te lang. Veel te lang, achterhoede gevechten: dus toch maar de Hoed, de sokken aan, en wandelschoenen. De man met de hoed laat zich ook weleens verleiden tot een snuffelmarkt. Even niks cultuurs: gewoon snuffelen op een rommelmarkt. Een BAZAR zo u wilt.

Dan was Rijswijk deze zondag het doel van de reis. De radio is niet alleen, het internet geeft ook tips. In de oude broodmarkt van Rijswijk: tenminste zo had het zich bij deze snel aangediend. De Broodfabriek, moest later worden gecorrigeerd:

Maar de fiets en de hoed waren al onderweg.

Zondagmorgen, op weg naar dat onvolprezen perron. De zin begon wel tegen te staan: de Herfst kleurt te mooi.

Alles is weer wakker, zo leek het tenminste. Dat hoort niet als een hoed met schoenen een weg zoekt naar een volgend uitstapje. Dat hoort niet: waarom dan die zonnebril: die altijd beschermend het licht maakt. Nu met blote ogen op weg.

Verdomd,

De man met de hoed: die zeker de fiets op slot kan zetten, zelfs 2 hoog, die zomaar het juiste perron kan vinden: blijf als mechanisch het kaartje doet, die heeft de herfst ook gevonden. Grommend was de hondkop op tijd.

Verdomd: bijna vergeten: overstappen op Rotterdam C.S.

Rijswijk was immers het doel.

Ow ja, en die snuffelmarkt.

-

De reis verliep mechanisch. Het overstappen naar Rijswijk ook.

-

De man met de hoed en de onvolprezen wandelschoenen, verveelde zich nog vóór Schiedam. Ow, in de trein bijzonder interessant gelezen over Rijswijk. Sion en de kustlijn, die Rijswijk heeft gemaakt in de 12^e eeuw. De vele overvallen die Den Haag heeft gemaakt om Rijswijk toe te eigenen aan het Haagsche. Allemaal interessant.

Maar de hoed zat niet goed: de wandelschoenen waren niet stavast. Niets klopte. Een verveling alom. Rijswijk doet niet zoveel aan opgetuigde zomerkleuren.

Tot die twee gondelende zwanen.

Twee zwanen met lange nek –onder- water. Dat streepte de aandacht. Zwanen die de man met de hoed zorgvuldig op de tablet heeft gefotografeerd. Dat was wel even wat. In Rijswijk, zomaar in een smal water, ergens tussen de herfstkleuren. Alsof het zomer is. Twee zwanen die “als waren ze eenden” aan het gondelen waren. Met de lange nek, diep in het water. Smikkel, rovend van de bodem. Het was echt spannend, twee zwanen die even niet meer op de omgeving letten. Samen tot ver over de nek in het water zoeken, smukken en alles wat er op de bodem is te vinden tot voedselachtige maaltijd verschalken.

Geen enkele zaak, hier op de bodem is iets wat de man met de hoed nooit zal begrijpen. Zwanen zijn sierlijk. Maar nu even niet.

In Rijswijk, bij het museum moet helaas een boom gekapt: in die boom zit een uil. Toch is het voor de uil en de boom echt gedaan. De boom is na ruim 100 jaar gewoon op. Zo gaat dat. Maar het museum Rijswijk, was de moeite waard. Zo gaat dat. De man met de hoed en de wandelschoenen heeft een mooie terugreis naar perron Tilburg mogen maken.

Tja het is gewoon herfst. Voorlaatste perron voor de winter.

Gelukkig niet al te veel blaadjes op het spoor. Dat zou nog maar meer vertraging geven.

